

rede til, uden retslig Forfølgning, indenfor en nærmere angiven Frist at erlægge den af Politimesteren for dette Tilfælde angivne Bøde. Erlægges den vedtagne Bøde i rette Tid, eller afsones den, bortfalder videre Forfølgning, og saadan Afgørelse har da i Tilfælde af Forseelsens Gentagelse lige Virkning med en Dom. Gaar Sigtedes Erklæring ud paa, at han ikke vil afgøre Sagen paa den anførte Maade, eller hvis han overhovedet ikke afgiver nogen Erklæring, bliver Anklageskriftet med paategnet Bemærkning herom at indgive til Dommeren. — Tilsigelsen til Sigtede om at møde skal særlig indeholde Bemærkning om, at Udeblivelse uden oplyst lovligt Forfald kan bevirke, at Tiltalte anses at vedgaa Forseelsen, eller efter Omstændighederne, at han vil blive anholdt. Hvorvidt Vidner ogsaa straks skal tilsiges eller andre Foranstaltninger til Bevisførelse træffes, beror paa Dommerens Bestemmelse. Under Tiltaltes Møde i Retten gives der ham fornøden Lejlighed til at opgive de Beviser, han paa sin Side maatte ønske ført. — Det er ikke til Hinder for Sagens Fremme, at ingen giver Møde paa Politimesterens Vegne; Dommeren afhører i dette Tilfælde dennes Vidner. — Udebliver Tiltalte uden oplyst lovligt Forfald, eller nægter han at afgive Forklaring, kan Retten, naar der ikke under Sagen er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, og Omstændighederne ikke findes at tale herimod, anse ham som den, der vedgaar det ham paasigtede Forhold, og paakende Sagen uden videre Bevisførelse. — Naar der i en Sag, hvorunder der ikke er Spørgsmaal om højere Straf end Bøder, i Tiltaltes Sted møder en Person, der er forsynet med skriftlig Fuldmagt fra Tiltale, kan Retten modtage den mødtes Forklaringer og Erklæring og lægge dem til Grund, som om de var afgivne af Tiltalte selv. — Skal der i et Tilfælde, hvor hverken Tiltalte eller en Forsvarer er mødt, afhøres Vidner, som er indkaldte efter hans Begæring, foretages Afhørelsen af Dommeren. — Møder Tiltalte og vedgaar at være skyldig, optages Sagen til Dom. Nægter Tiltalte sig skyldig, eller indrømmer han kun til Dels Sigtelsens Rigtighed, eller finder Dommeren det i øvrigt nødvendigt, føres Bevis i Sagen; Bevisførelsen sker for den Ret, der behandler Sagen. Slutningsbestemmelsen ovfr. under A (om Dommerens Pligt til at bistaa Sigtede,